

NIEUWSBRIEF

BELGIUM-HOLLAND COUNTRY DESK

APRIL 2026

Editoriaal

Beste lezer,

De voorbije maanden zijn in zowel Nederland als België verschillende belangrijke wetswijzigingen aangekondigd of goedgekeurd. Er is bovendien nieuwe rechtspraak verschenen die een impact kan hebben op jouw grensoverschrijdend ondernemen en het tewerkstellen van personeel tussen België en Nederland.

In deze editie van onze Belgium Holland Country Desk nieuwsbrief besteden we allereerst aandacht aan het gewijzigde bestuurdersartikel in het dubbelbelastingverdrag dat België en Nederland op 21 juni 2023 sloten. Hoewel dit verdrag nog niet in werking is getreden, is het belangrijk tijdig je huidige fiscale en juridische structuur te evalueren. Zo voorkom je dat er bij de inwerkingtreding contractuele en administratieve verrassingen opduiken.

Vervolgens bespreken we de mogelijke gevolgen van het arrest GKV-Spitzenverband van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 11 december 2025. Dit arrest kan belangrijke gevolgen hebben als jouw werknemers in meerdere lidstaten van de EU/EER en Zwitserland werken, en daarnaast ook werkzaamheden in derde landen verrichten.

Verder heeft de Belgische fiscus eind oktober 2025 de richtlijnen voor belastingvrije vergoedingen bij buitenlandse dienstreizen aanzienlijk versoepeld. Als je werknemers hebt die vanuit of naar België op buitenlandse dienstreis gaan, doe je er goed aan om jouw huidige vergoedingsstructuur te herevalueren in het licht van deze versoepelingen.

Tot slot geven onze Nederlandse en Belgische collega's een overzicht van aangekondigde en reeds gestemde wetswijzigingen voor 2026. Voor België gelden sommige maatregelen al sinds 2025. Voor Nederland lichten we de belangrijkste wijzigingen toe zoals aangekondigd op Prinsjesdag. Daarnaast bundelen we voor België zowel de reeds gestemde maatregelen als deze die nog worden verwacht op basis van het Regeerakkoord van Regering-De Wever I.

De combinatie van verdragswijzigingen, internationale jurisprudentie en nationale hervormingen kan gevolgen hebben voor jouw situatie als ondernemer, werknemer, bestuurder of particulier. Mogelijk zal je hierdoor op korte termijn concrete keuzes moeten maken.

Veel leesplezier.

Nancy Slegers

INHOUDSTAFEL

Editoriaal.....	02
Nieuw dubbelbelastingverdrag België – Nederland: wat betekent dit voor bestuurders?	03
Gelijktijdige tewerkstelling in meerdere EU-lidstaten en derde landen	07
Buitenlandse dienstreizen: versoepeling regels voor toekenning belastingvrije dagvergoedingen vanuit België ..	10
Van Prinsjesdag 2025 naar wetgeving in 2026 – wat is er allemaal veranderd?	12
Regering De Wever I: wat is er reeds veranderd en wat kan je nog verwachten?	16
Belgische aanvullende gemeentebelasting voor niet-inwoners in strijd met EU-recht	20

Nieuw dubbelbelastingverdrag België – Nederland: wat betekent dit voor bestuurders?

Op 21 juni 2023 werd tussen België en Nederland een nieuw dubbelbelastingverdrag ondertekend. Verwachting was dat het nieuwe verdrag op 1 januari 2026 in werking zou treden, maar dit zal toch nog wat langer op zich laten wachten. Zoals we al vermeldden in onze nieuwsbrief van februari 2024 werd het bestuurdersartikel in het nieuwe verdrag volledig herschreven en zal dit in veel gevallen resulteren in belangrijke wijzigingen in de fiscale behandeling van bestuurdersbezoldigingen. Hierna gaan we in op de huidige regelgeving en lichten we de impact van het nieuwe verdrag op bestuurdersbezoldigingen naar de toekomst toe verder toe.

Wat geldt onder het huidige verdrag?

Onder het huidige dubbelbelastingverdrag (Nederland – België 2001) wordt de belastingheffing over bestuurdersbezoldigingen geregeld in artikel 16. Dit artikel bepaalt dat bezoldigingen van een bestuurder, zaakvoerder of vereffenaar van een vennootschap belast mogen worden in het land waar de vennootschap is gevestigd, en dit ongeacht waar de werkzaamheden plaatsvinden. De bestuurdersbezoldiging van een Belgisch inwoner, bestuurder van een Nederlandse vennootschap, is bijgevolg belastbaar in Nederland. Dit geldt niet enkel voor de vergoeding die ontvangen wordt voor de uitoefening van het formeel mandaat, maar ook voor de bezoldiging voor leidende functies van bijvoorbeeld dagelijks bestuur, commerciële, technische of financiële aard.

Dit houdt in dat fysieke aanwezigheid onder het huidige verdrag in principe geen rol speelt voor de bezoldiging toegekend aan bestuurders, en de plaats waar de vennootschap gelegen is primeert voor de toewijzing van de heffingsbevoegdheid.

Wel is het van belang te noteren dat voor leidende functies belastingheffing in het land waar de vennootschap gelegen is enkel geldt indien deze functies worden uitgeoefend buiten het kader van een dienstbetrekking. Indien een bestuurder een vergoeding ontvangt voor dagelijkse werkzaamheden die worden uitgevoerd in het kader van een dienstbetrekking, dan wordt fysieke aanwezigheid wél relevant. In dat geval is immers artikel 15 (werknemersartikel) van het dubbelbelastingverdrag bepalend. Onder het werknemersartikel mag enkel de vergoeding voor de leidende werkzaamheden die fysiek uitgeoefend worden in het land waar de vennootschap is gevestigd aldaar worden belast. De belastingheffing over de vergoeding voor de overige werkzaamheden in uitvoering van de dienstbetrekking komt dan toe aan het woonland.

De bepaling "uitoefening buiten het kader van een dienstbetrekking" zorgt onder het huidige verdrag regelmatig voor discussies met de belastingadministraties in België en Nederland als gevolg van de verschillen in kwalificatie op het vlak van sociale zekerheid.

Daar waar in België de Wet Vennootschappen en Verenigingen uitdrukkelijk verbiedt dat bestuurders en zaakvoerders, alsook de leden van de Raad van Toezicht of de Uitvoerende Raad, gebonden zijn door een arbeidsovereenkomst met de vennootschap en bijgevolg kwalificeert als een zelfstandige, heeft de Statutair Directeur (bestuurder) een bijzondere rechtspositie waarbij hij naast de lastgeving / contract van opdracht vanuit de algemene vergadering van aandeelhouders ook geacht wordt een arbeidsovereenkomst te hebben met de vennootschap. Indien de Statutair Directeur niet kwalificeert als een DGA (Directeur Grootaandeelhouder) kwalificeert hij voor de Nederlandse socialezekerheidswetgeving ook nog als een werknemer.

Nieuw belastingverdrag: scheiding formeel mandaat en operationele werkzaamheden

In het nieuwe dubbelbelastingverdrag werd het bestuurdersartikel volledig herschreven.

Het nieuwe artikel maakt een expliciet onderscheid tussen vergoedingen voor het formele bestuurdersmandaat en overige werkzaamheden:

1. Enkel de bestuurdersbezoldigingen die worden verkregen in de hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van de vennootschap belastbaar zijn in het land waar de vennootschap is gevestigd zonder dat moet gekeken worden naar waar de werkzaamheden fysiek worden uitgeoefend.
2. Vergoedingen die worden verkregen voor overige werkzaamheden, zoals de werkzaamheden van dagelijks bestuur, zullen belast worden volgens de bepalingen die gelden voor werknemers.

- Werkzaamheden in hoedanigheid van statutair directeur / bestuurder = "formeel mandaat"
-> belast in het land waar de vennootschap is gevestigd
- Overige werkzaamheden = "operationele/dagelijkse werkzaamheden"
-> belastingheffing op basis van werknemersartikel waarbij o.a. de fysieke aanwezigheid een rol zal spelen

De expliciete 'scheiding' tussen het formeel mandaat en operationele werkzaamheden kan leiden tot een complexere fiscale situatie voor grensoverschrijdende bestuurders die naast het formele mandaat ook belast zijn met de dagelijkse leiding van de vennootschap en een bezoldiging ontvangen voor zowel hun formeel mandaat als hun operationele werkzaamheden. Zij kunnen voor hun operationele werkzaamheden in een salary split-situatie terechtkomen, wat niet noodzakelijk nadelig hoeft te zijn. Het is in elk geval wel essentieel om duidelijk te gaan vaststellen welk deel van de totale bezoldiging toe te rekenen is aan het formele mandaat en welk deel aan operationele werkzaamheden.

Voorbeeld impact belastingheffing:

- Tom woont in België en is aangesteld als Statutair Directeur van een Nederlandse B.V.
- Naast de uitoefening van het formele bestuurdersmandaat is hij tevens belast met het dagelijkse bestuur van de B.V.
- Tussen Tom en de B.V. werd een arbeidsovereenkomst gesloten waarbij een jaarlijkse bezoldiging werd vastgelegd van €100.000.
- Tom is gemiddeld 3 dagen per week aanwezig op de zetel van de vennootschap in Nederland, werkt meestal 1 dag per week van thuis uit en reist daarnaast voor zakelijke doeleinden in het buitenland.

Indien geen duidelijke splitsing gemaakt wordt tussen de vergoeding voor de uitoefening van het formele bestuurdersmandaat en de dagdagelijkse werkzaamheden en Tom niet kan aantonen hoeveel van zijn tijd hij besteed aan zijn formeel mandaat en zijn overige werkzaamheden, is het niet uit te sluiten dat de volledige vergoeding zal geacht worden betrekking te hebben op zijn overige werkzaamheden. De belastingheffing zal dan voor de volledige vergoeding gebeuren o.b.v. de bepalingen van het werknemersartikel.

- ▶ Bezoldiging voor de 3 dagen fysieke aanwezigheid in Nederland belastbaar in Nederland
- ▶ Bezoldiging voor de thuiswerkdag belastbaar in België
- ▶ Bezoldiging voor de zakelijke verplaatsingen naar het buitenland belastbaar in België

Bijgevolg zal Tom in een salary split situatie terechtkomen waarbij €60.000 verder belast zal blijven in Nederland en belastingheffing voor de overige €40.000 naar België zal schuiven.

Om te vermijden dat de belastingheffing over de bezoldiging die in principe toegekend wordt voor de uitoefening van het formele bestuurdersmandaat ook gesplitst belast zal worden in functie van de fysieke aanwezigheid, kan het van belang zijn om een duidelijke splitsing te maken tussen de vergoeding voor het mandaat en de overige werkzaamheden en dit contractueel ook goed vast te leggen in een overeenkomst tussen partijen.

Stel dat de Nederlandse B.V. aan de overige bestuurders die niet belast zijn met het dagelijks beleid een vergoeding betaalt van €40.000, dan zou het verdedigbaar zijn om de huidige vergoeding van Tom te splitsen in €40.000 bestuurdersvergoeding en €60.000 voor de overige werkzaamheden.

In zulke situatie zou de bestuurdersbezoldiging verder in Nederland belast blijven o.b.v. het bestuurdersartikel en zal enkel de vergoeding voor de overige werkzaamheden belast worden o.b.v. het werknemersartikel.

- ▶ Bestuurdersbezoldiging €40.000 belast in Nederland

- ▶ Bezoldiging overige werkzaamheden:

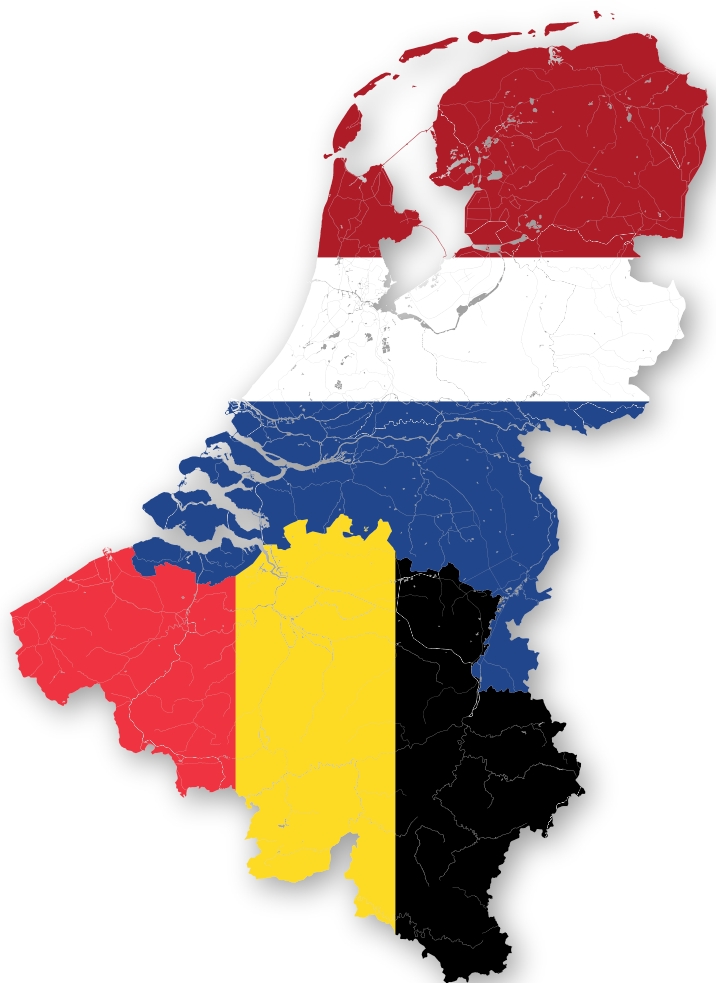
- €60.000 x 3/5de = €36.000 belast in Nederland
- €60.000 x 2/5de = €24.000 belast in België

Bijgevolg zal Tom in deze situatie in een salary split terecht komen waarbij €76.000 verder belast blijft in Nederland en de belastingheffing voor €24.000 naar België schuift.

Vermijden van dubbele belasting

Ook in de situatie waarbij de belastingheffing van een bestuurder toekomt aan het land waar de vennootschap is gevestigd, moet de bestuurder als inwoner van België of Nederland zijn wereldwijd inkomen opnemen in de aangifte personenbelasting of inkomstenbelasting.

Om te voorkomen dat de inkomsten dubbel belast worden, bepaalt het dubbelbelastingverdrag hoe deze vermeden zal worden.

België

België voorkomt dubbele belasting door toepassing van de **vrijstellingsmethode**. Dit houdt in dat bestuurdersbezoldigingen die op basis van het dubbelbelastingverdrag in Nederland mogen belast worden toerekenbaar zijn aan Nederland, worden vrijgesteld van Belgische belasting. De in Nederland belastbare inkomsten worden echter wel meegenomen voor de bepaling van het belastingtarief dat van toepassing is op de in België belastbare inkomsten (i.e. vrijstelling met progressievoorbehoud). Daarnaast rekent België ook gemeentebelasting over de vrijgestelde inkomsten.

Onder het nieuwe verdrag geldt voor België verder ook een "subject-to-tax"-clausule, waardoor onder het nieuwe dubbelbelastingverdrag België enkel vrijstelling zal moeten verlenen indien de inkomsten in Nederland effectief aan belasting onderworpen werden (en aldus in Nederland geen vrijstelling wordt verleend).

Nederland

In Nederland was tot eind 2022 voor bestuurdersbezoldigingen ook de methode van vrijstelling met progressievoorbehoud van toepassing. Sinds 1 januari 2023 voorkomt Nederland dubbele belasting in hoofde van bestuurders door toepassing van de verrekeningsmethode. Door toepassing van de verrekeningsmethode zal de Nederlandse inkomstenbelasting verminderd worden voor de in België betaalde belasting op de vrijgestelde bestuurdersbezoldigingen.

Onder het nieuwe verdrag zal Nederland de verrekeningsmethode verder blijven toepassen voor de bestuurdersbezoldigingen die in Nederland belastbaar zijn o.b.v. het bestuurdersartikel. Voor bezoldigingen die de bestuurder ontvangt voor de overige werkzaamheden, waarvoor de toewijzing van de belastingheffing gebeurt o.b.v. het werknemersartikel, zal Nederland net zoals België opnieuw toepassing maken van de vrijstellingsmethode.

Hierdoor is het belangrijk dat de totale beloning van de bestuurder correct wordt opgesplitst in:

- a.) Bestuurdersbeloning: hiervoor blijft de verrekeningsmethode van toepassing;
- b.) Beloning voor overige werkzaamheden: hiervoor wordt opnieuw de vrijstellingsmethode toegepast.

Sociale zekerheid

De inwerkingtreding van het nieuwe dubbelbelastingverdrag tussen België en Nederland brengt geen wijziging mee op vlak van de sociale zekerheidspositie van bestuurders. De toepasselijke sociale zekerheid blijft bepaald op basis van de EU verordening 883/2004 inzake sociale zekerheid.

Conclusie

Het nieuwe dubbelbelastingverdrag tussen België en Nederland zorgt voor een belangrijk onderscheid in de fiscale behandeling van bestuurdersbezoldigingen. Voor bestuurders en ondernemingen betekent dit dat duidelijke afspraken, expliciete splitsing van taken en een zorgvuldige administratie cruciaal zijn om fiscale verrassingen te voorkomen. De nieuwe regeling vereist aandacht voor de verdeling van bestuurdersbezoldiging, zowel contractueel als administratief. Met het oog op de inwerkingtreding van het nieuwe dubbelbelastingverdrag (wellicht in 2027) is het dan ook van belang om de huidige (contractuele) set-up te bekijken.

*Nancy Slegers, Partner
Lien Maerevoet, Manager*

Gelijktijdige tewerkstelling in meerdere EU-lidstaten en derde landen

Europees Hof van Justitie verduidelijkt impact
werken in derde landen voor bepaling
sociale zekerheidspositie

Op 11 december 2025 heeft het Europees Hof van Justitie geoordeeld dat bij de beoordeling of een werknemer een “substantieel gedeelte” van zijn activiteiten in zijn woonstaat verricht, alle werkzaamheden van die werknemer in aanmerking moeten worden genomen, dus ook de werkzaamheden die in derde landen buiten de EU, de EER en Zwitserland worden verricht (Arrest C-743/23 GKV-Spitzenverband).

Bepaling toepasselijke socialezekerheidswetgeving vóór uitspraak Hof van Justitie

Op basis van EU-verordening 883/2004 inzake coördinatie van socialezekerheidsstelsels in de EU, de EER en Zwitserland en de toepassingsverordening 987/2009 wordt een werknemer die gelijktijdig in twee of meer lidstaten werkzaam is, onderworpen aan de socialezekerheidswetgeving van zijn woonstaat indien hij minimum 25% (i.e. een substantieel gedeelte) van zijn arbeidstijd uitoefent en/of zijn verloning ontvangt vanuit deze lidstaat. In het andere geval is de lidstaat van de werkgever bevoegd.

Vóór de uitspraak van 11 december werd algemeen aangenomen dat voor het bepalen van de 25% grens enkel de arbeidstijd/verloning binnen de EU, de EER en Zwitserland in aanmerking moest worden genomen. Met de uitspraak van het Hof van Justitie wordt dit nu uitgebreid naar activiteiten in derde landen.

Situaties waarop deze rechtspraak van toepassing is

- De werknemer woont in een lidstaat van de EU, de EER of Zwitserland
- Hij werkt in uitvoering van één arbeidsovereenkomst met één werkgever; de zetel van deze werkgever hoeft niet noodzakelijk in de EU, de EER of Zwitserland gevestigd te zijn
- Hij werkt in zijn woonland en daarnaast ook in één of meerdere andere lidstaten
- De werkzaamheden die hij gewoonlijk binnen de EU, de EER en/of Zwitserland oefent, worden in uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst ook gedeeltelijk op dezelfde wijze uitgeoefend in derde landen

Het arrest heeft bijgevolg geen toepassing op situaties waarbij gewerkt wordt voor meerdere werkgevers of op situaties waarbij gelijktijdige als werknemer en/of anders dan in loondienst gewerkt wordt.

De uitspraak van het Hof van Justitie is verder enkel van belang voor de bepaling van de toepasselijke socialezekerheidswetgeving binnen de EU, de EER en Zwitserland. Er ontstaan bijgevolg geen rechten of verplichtingen voor de werkzaamheden uitgeoefend in derde landen. Het arrest belet deze derde landen evenmin om hun eigen nationale wetgeving en/of hun eventuele bilaterale overeenkomsten toe te passen.

Wat betekent deze uitspraak praktisch in een Belgisch-Nederlandse context?

- Berekening van "substantiële werkzaamheden": de arbeidstijd uitgeoefend in een derde land moet worden meegerekend bij het bepalen of de werknemer die gelijktijdig in België en Nederland werkzaam is aan Belgische dan wel Nederlandse sociale zekerheidswetgeving onderworpen is.
- A1-verklaring: voor werknemers die gelijktijdig in meerdere lidstaten werken, blijft de A1-verklaring van belang. Het tewerkstellingspercentage in derde landen zal bijgevolg ook mee moeten worden opgenomen in de aanvraag van de A1. Bijgevolg kan het van belang zijn dat de situatie wordt herbekeken en een nieuwe A1 wordt aangevraagd.

Praktische voorbeelden

Voorbeeld 1

Tom is inwoner van België en als werknemer werkzaam voor een werkgever gevestigd in Nederland. Hij werkt 20% van zijn arbeidstijd voor rekening van de werkgever in België, 50% in Nederland en 30% in China.

Toepasselijke wetgeving zonder toepassing GKV-Spitzenverband:

- ▶ Arbeidstijd woonstaat / totale arbeidstijd binnen de EU, EER en Zwitserland
- ▶ 20% België / 70% België + Nederland = 28,75% werkzaamheden in België > 25%
- ▶ Socialezekerheidswetgeving en bijdragen: woonlidstaat = België

Toepasselijke wetgeving bij toepassing GKV-Spitzenverband:

- ▶ Arbeidstijd woonlidstaat / totale arbeidstijd inclusief deze in derde landen
- ▶ 20% België / 100% België + Nederland + China = 20% werkzaamheden in België < 25%
- ▶ Socialezekerheidswetgeving en bijdragen: lidstaat zetel werkgever = Nederland

In deze situatie zal een verschuiving plaatsvinden van Belgische naar Nederlandse socialezekerheidswetgeving waardoor de werkgever zal moeten overgaan tot aanpassing van de loonverwerking en een nieuwe A1 zal moeten aangevraagd worden.

Voorbeeld 2

Marianne is inwoner van Nederland en als werknemer werkzaam voor werkgever gevestigd in België. Zij werkt 20 % van haar tijd in Nederland, 65 % in België en 15% in de VSA.

Toepasselijke wetgeving zonder toepassing GKV-Spitzenverband:

- ▶ Arbeidstijd woonlidstaat / totale arbeidstijd binnen de EU, EER en Zwitserland
- ▶ 20% Nederland / 85% België + Nederland = 23,53% werkzaamheden in Nederland < 25%
- ▶ Socialezekerheidswetgeving en bijdragen: lidstaat zetel werkgever = België

Toepasselijke wetgeving bij toepassing GKV-Spitzenverband:

- ▶ Arbeidstijd woonlidstaat / totale arbeidstijd inclusief deze in derde landen
- ▶ 20% Nederland / 100% België + Nederland + VSA = 20% werkzaamheden in Nederland < 25%
- ▶ Socialezekerheidswetgeving en bijdragen: lidstaat zetel werkgever = België

In deze situatie zal de toepassing van het GKV-Spitzenverband arrest geen impact hebben op de toepasselijke wetgeving voor de werkzaamheden binnen de EU. Hier zal dan ook geen administratieve aanpassingen moeten ondernomen worden.

Heb je vragen over de impact van dit arrest op de toepasselijke socialezekerheidswetgeving voor jouw werknemers? Neem dan gerust contact met ons op, wij helpen je graag verder.

Nancy Slegers, Partner
Lien Maerevoet, Manager

Buitenlandse dienstreizen: versoepeling regels voor toekenning belastingvrije dagvergoedingen vanuit België

Werknemers of bedrijfsleiders van Belgische ondernemingen die op buitenlandse dienstreis gaan en voor wie de verplaatsingen van/naar het buitenland geen deel uitmaken van hun dagelijkse normale beroepsactiviteit, kunnen een forfaitaire dagvergoeding ontvangen die onder voorwaarden in België vrijgesteld is van belastingen en sociale zekerheidsbijdragen.

Definitie dienstreis

Een buitenlandse dienstreis is een opdracht van korte duur (maximum 30 dagen) in het buitenland in opdracht van de werkgever of de vennootschap waarin men als werknemer of bedrijfsleider werkzaam is.

Opdat de vergoeding vrij van belasting zou kunnen worden toegekend heeft de Belgische fiscus via verschillende circulaire richtlijnen uitgevaardigd. Deze werden onlangs nog met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2025 aangepast.

Als algemeen principe geldt dat een forfaitaire vergoeding voor dienstreizen in het buitenland belastingvrij kan worden toegekend indien de vergoeding niet meer dan €37,18 per dag bedraagt (niet geïndexeerd bedrag). Daarnaast wordt ook aanvaard dat de forfaitaire vergoeding als een niet-belastbare terugbetaling van eigen kosten van de werkgever kan worden aanzien voor zover zij niet meer bedraagt dan de vergoeding die Federale Overheidsdienst aan haar ambtenaren toekent voor hun dienstreizen in het buitenland. In deze context wordt door de Federale Overheidsdienst Buitenlandse zaken op regelmatige basis een lijst met forfaitaire bedragen vastgesteld per land. Op 1 augustus 2025 werd een nieuwe landenlijst gepubliceerd in het [Belgisch Staatsblad \(PDF 4Mb\)](#).

De forfaitaire vergoeding omvat lunch- en dinerkosten, kosten voor dranken en snacks, lokale verplaatsingskosten, telecommunicatiekosten en andere kleine uitgaven.

Versoepelingen met ingang van 1 januari 2025

Tot voor kort kon de werkgever enkel een volledige dagvergoeding toekennen voor elke volledige afwezigheidsdag (d.i. een dag tussen 2 overnachtingen op dienstreis) of voor dienstreizen met vertrek en terugkeer op dezelfde dag met een afwezigheid van minstens 10 uren. In geval van dienstreizen van meerdere dagen, mocht voor de dag van vertrek en terugkeer slechts een halve dagvergoeding (50%) worden toegekend.

Via haar meest recente circulaire (circulaire 2025/C/70 van 27 oktober 2025) heeft de Belgische fiscus bovenvermelde richtlijnen aangepast waardoor het vanaf 1 januari 2025 niet langer vereist is dat de minimumduur van een dienstreis van één dag meer dan 10 uur bedraagt. Daarnaast dient de forfaitaire vergoeding voor de dag van vertrek en terugkeer in het geval van dienstverplaatsingen van meerdere dagen, niet langer beperkt te worden tot 50%.

Houd er echter rekening mee dat wanneer je als werkgever ook de kosten van de lunch betaalt of voor je rekening neemt, het bedrag van de vergoeding met 35% moet worden verminderd. Hetzelfde principe geldt voor dinerkosten (45%) en andere kleine uitgaven (20%).

Volgt de RSZ de fiscale versoepelingen?

De RSZ heeft intussen via zijn tussentijdse instructies bevestigd dat zij de aangepaste richtlijnen van de fiscus

opgenomen in hun meest recente circulaire zullen volgen. Dit betekent dat de forfaitaire vergoeding in het kader van een buitenlandse dienstreis vrij van belasting en sociale zekerheidsbijdrage kan worden toegekend indien bovenvermelde regels gerespecteerd worden.

Belang om huidige vergoedingsstructuur te herbekijken

Indien je als werkgever werknemers in dienst heeft die voor jou buitenlandse dienstreizen verrichten, kan het van belang zijn om de huidige vergoedingsstructuur voor deze dienstreizen te herbekijken rekening houdend met de versoepelingen.

Wel wensen we nog even te benadrukken dat werknemers of bedrijfsleiders voor wie de verplaatsingen van en naar het buitenland deel uitmaken van hun normale dagelijkse beroepsactiviteit niet in aanmerking komen voor de belastingvrije forfaitaire dagvergoedingen. Deze verplaatsingen kwalificeren immers niet als dienstreis.

Denk hierbij aan de situaties waarbij:

- de verplaatsingen naar het buitenland wezenlijk deel uitmaken van de functie van de werknemer, of
- een werknemer die vanuit België naar Nederland gedetacheerd wordt voor het uitvoeren van een project, of
- een werknemer die gelijktijdig in uitvoering van een arbeidsovereenkomst met een Nederland gevestigde werkgever in Nederland en België werkzaam is (salary split situatie),
- ...

Indien je als werkgever toch een forfaitaire dagvergoeding toekent voor buitenlandse beroepsverplaatsingen die niet onder de definitie van "dienstreis" vallen, dien je er rekening mee te houden dat er een latent risico bestaat dat deze vergoeding uiteindelijk als loon wordt geherkwalificeerd.

Bij een herkwalificatie moet rekening gehouden worden met o.a.:

- Nabetaaling door de "werkgever" van de RSZ-bijdragen (werkgeversbijdragen van 35% en werknemersbijdragen van 13,07%) vermeerderd met opslagen en verwijlrenten;
- Navordering bij de werkgever van de niet ingehouden bedrijfsvoorheffing;
- De toekenning van vakantiegeld, indexering...

Verder is het ook van belang te noteren dat in situaties waarin jouw Belgische werknemer voor zijn beroepsverplaatsingen naar Nederland belastbaar zou zijn in Nederland deze vergoedingen zullen geacht worden toegekend te zijn voor de Nederlandse tewerkstelling. In zulke situatie zal moeten nagegaan worden of deze vergoeding o.b.v. de Nederlandse wet- en regelgeving mogelijks kunnen vrijgesteld worden als een kost eigen aan de werkgever, bijvoorbeeld onder de WKR.

Charlotte Lemahieu, Manager

Van Prinsjesdag 2025 naar wetgeving in 2026 – wat is er allemaal veranderd?

Met het nieuwe kabinet in aantocht las Koning Willem-Alexander in september 2025 een Troonrede uit die vooral was ingegeven door voorzichtigheid. Wederom werd ervoor gekozen om grote wijzigingen in het belastingstelsel over te laten aan het nieuwe kabinet. Onderstaand geven we een kort overzicht van de belangrijkste wijzigingen.

Inkomstenbelasting

De algemene heffingskorting en de arbeidskorting zijn in 2026 respectievelijk verhoogd naar maximaal €3.115 (2025: €3.068) en €5.658 (2025: €5.599). Ook zijn de tarieven in box 1 aangepast.

Zie onderstaande tabel.

Tarieven inkomstenbelasting 2026 (Tussen haakjes de tarieven van 2025)

Belastingplichtigen geboren vanaf 1 januari 1946

Bij een belastbaar inkomen uit werk en woning van meer dan	maar niet meer dan	Tarief onder AOW-leeftijd	Tarief boven AOW-leeftijd
–	€38.883 (€38.441)	35,75% (35,82%)	17,85% (17,92%)
€38.883 (€38.441)	€78.426 (€76.817)	37,56% (37,48%)	37,56% (37,48%)
€78.426 (€76.817)	–	49,50% (49,50%)	49,50% (49,50%)

Belastingplichtigen geboren voor 1 januari 1946

Bij een belastbaar inkomen uit werk en woning van meer dan	maar niet meer dan	Tarief
–	€41.123 (€40.502)	17,85% (17,92%)
€41.123 (€40.502)	€78.426 (€76.817)	37,56% (37,48%)
€78.426 (€76.817)	–	49,50% (49,50%)

Momenteel is het mogelijk dat de toepassing van de EIA of MIA leidt tot een negatieve winst uit onderneming. De ondernemer kan die negatieve winst gebruiken om zijn of haar fiscale inkomen uit andere bronnen, zoals het voor de belastingheffing in aanmerking te nemen loon, te verlagen. Om deze constructies (deels) tegen te gaan, wordt met ingang van 1 januari 2029 het bedrag van de EIA en MIA in een jaar gemaximeerd op de daadwerkelijk gemaakte winst van de ondernemer in de inkomstenbelasting in dat jaar. Bedragen aan EIA en MIA die in een jaar niet kunnen worden gerealiseerd, kunnen in de volgende negen kalenderjaren alsnog in aanmerking worden genomen. Het is overigens de vraag of het tot invoering van deze maatregel zal komen. Eerder is al bepaald dat de EIA en MIA per 1 januari 2029 vervallen. Voor het behoud van deze aftrekposten vanaf die datum is expliciete besluitvorming vereist.

Verder wordt de zelfstandigenaftrek in 2026 verder afgebouwd tot €1.200 (2025: €2.470). Volgens planning zou de zelfstandigenaftrek in 2027 nog €900 moeten bedragen.

Het tarief in box 3 blijft ongewijzigd (36%). Om de naar verwachting lagere belastingopbrengsten te beperken, waren in het belastingplan door het kabinet wel twee aanvullende maatregelen opgenomen.

1. Het heffingsvrije vermogen zou worden verlaagd van €57.684 naar €51.396;
2. Het effectieve rendementspercentage dat geldt voor de overige bezittingen zou worden verhoogd naar 7,78% (2025: 5,88%).

Op bovenstaande voorstellen is behoorlijke kritiek geleverd. De verhoging van het forfaitaire rendement voor overige bezittingen gaat dan ook niet door. Dat is vanaf 1 januari 2026 namelijk 6% en niet het voorgestelde percentage van 7,78%. Het heffingsvrij vermogen is vanaf 1 januari 2026 verhoogd in plaats van verlaagd en bedraagt €59.357 per persoon.

Er wordt een technische wijziging voorgesteld inzake de waardering van verhuurde woningen binnen gelieerde verhoudingen. Kort gezegd wordt de toepassing van de leegwaarderatio uitgesloten als in gelieerde verhoudingen woningen worden verhuurd tegen een onzakelijk lage prijs. Deze maatregel geldt overigens ook voor de Successiewet (schenk- en erfbelasting).

De bedoeling was dat de vrijstelling voor groene beleggingen per 1 januari 2027 zou komen te vervallen. Om uitvoeringstechnische redenen is dat niet mogelijk en wordt voorgesteld om de vrijstelling per 1 januari 2027 vast te stellen op €200 per persoon. Vervolgens wordt de vrijstelling per 2028 volledig afgeschaft. Voor de volledigheid, deze vrijstelling bedraagt voor 2026 €26.715 per persoon.

Vennootschapsbelasting

De tarieven in de vennootschapsbelasting zijn ongewijzigd gebleven in 2026. Wel zijn er wijzigingen doorgevoerd voor fondsen voor gemene rekening (fgr) en voor banken en verzekeraars.

Voor fgr's werkt het kabinet aan de invoering van een aanvullende overgangsregel zodat bepaalde fgr's gedurende 2025 en 2026 fiscaal transparant blijven (niet-zelfstandig belastingplichtig, maar via de achterliggende participanten).

Voor banken en verzekeraars wordt een technische aanpassing voorgesteld aan de minimumkapitaalregel, die verband houdt met de geldleningen verkregen van natuurlijke personen met betrekking tot boekjaren die aanvangen op of na 1 januari 2026.

Ten slotte is met ingang van 1 januari 2026 bepaald dat slechts éénmaal bezwaar kan worden gemaakt tegen niet-verrekende vennootschapsbelasting in het kader van de deelnemingsverrekening, de verrekening van buitenlandse ondernemingswinsten en de verrekening van voordelen uit een gecontroleerd lichaam.

Minimumbelasting – Pillar 2

Er wordt een aanpassing voorbereid die noodzakelijk is om ervoor te zorgen dat de Minimumbelasting een kwalificerende belasting blijft voor Pijler 2-doeleinden. Een deel van de aanpassingen heeft daarbij terugwerkende kracht, omdat deze niet bezwaarlijk zijn voor belastingplichtigen. Ook worden de nodige verduidelijkingen aangebracht in diverse wettelijke definities. Ten slotte is per 1 januari 2026 de Richtlijn gegevensuitwisseling bijheffing-informatieaangifte (DAC9) geïmplementeerd. De regels die hieruit voortvloeien maken het eenvoudiger om te voldoen aan de informatieverplichtingen die voortvloeien uit de Pijler 2-richtlijn. Deze regeling treedt naar verwachting komende tijd in werking, met terugwerkende kracht tot 1 januari 2026.

Omzetbelasting

Binnen het vakantiebedrijfsbedrijf is het verlaagd tarief op logies (verhuur van hotelkamers, gemeubileerde vakantiehuizen en stacaravans) afgeschaft, waardoor dit per 1 januari 2026 21% bedraagt. Het gaat hierbij niet om de kortdurende verhuur waarbij huurders zelf onderkomen verzorgen (denk aan tenten, caravans of campers).

Het kabinet behoudt het verlaagde btw-tarief van 9% voor cultuur, media en sport. Daardoor zullen diensten zoals de toegang tot musea, podiumkunsten, sportwedstrijden en het leveren van kunst en boeken, niet worden belast 21%, zoals in het Belastingplan 2025 eerder wel was opgenomen.

Overdrachtsbelasting

Het algemene tarief voor de overdrachtsbelasting voor de verkrijging van woningen is per 1 januari 2026 verlaagd van 10,4% naar 8%. Dit is van toepassing op de verkrijging van woningen waar geen sprake is van langdurige eigen bewoning als hoofdverblijf.

Loonbelasting

Een fiets die door de werkgever ter beschikking wordt gesteld, die ook voor privédoeleinden mag worden gebruikt, is onderworpen aan een bijtelling van 7% van de waarde van de fiets. Vooral bij zogenoemde deelfietsen leidt deze regeling in de praktijk in sommige gevallen tot onwenselijke gevolgen en onduidelijkheid, dus is de regeling aangepast. Indien (deel)fietsen niet of slechts incidenteel (niet meer dan bijkomstig) bij het woon- of verblijfadres van de werknemer worden gestald gaat een bijtelling van nihil gelden. Dit betekent dat over het gebruik van deze fietsen geen loon- en inkomstenbelasting verschuldigd is. De regeling heeft terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2020.

Het kabinet versnelt verder de groei van elektrische auto's door per 2027 de zakelijke leasemarkt te normeren. Alle personenauto's die vanaf 2027 door een werkgever voor het eerst ter beschikking worden gesteld aan een werknemer voor privégebruik (inclusief woon-werk) dienen volledig emissievrij te zijn. Indien er toch een niet-emissievrije auto ter beschikking wordt gesteld aan een werknemer, is de werkgever een pseudo-eindheffing in de loonbelasting verschuldigd.

Voorts maakt het kabinet RVU's (regelingen voor vervroegde uittredingen) structureel, maar wordt nauwkeurig toegezien dat dit alleen voor specifieke doelgroepen wordt gebruikt. Daarnaast wordt de regeling voor extraterritoriale kosten versoberd

Overige belastingen – aanpassingen

- Een ongelijke verdeling van het huwelijkse vermogen kan via de huwelijkse voorwaarden worden gebruikt voor belastingontwijking. Daarom wordt deze vanaf 2026 belast met erf- of schenkbelasting.
- De fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten zijn per 1 januari 2026 gewijzigd, zoals voorgesteld in het Belastingplan in 2024 en 2025.
- Het kindbegrip voor biologische kinderen zonder juridische band wordt verruimd.
- De aangiftetermijn voor erfbelasting wordt verlengd naar twintig maanden in plaats van acht.
- Er vindt een vereenvoudiging in de wetgeving plaats inzake schenkingen kort voor overlijden.
- Vanaf 2026 en 2027 zijn en worden diverse milieu-gerelateerde belastingen aangepast, waaronder een gedifferentieerde vliegbelasting en strengere regels voor autobelastingen.
- Natuurlijke personen krijgen eerder digitaal inzage in hun fiscale dossier.
- Uitzonderingen en vrijstellingen in de afvalstoffen-, energie- en verbruiksbelasting worden herzien, met impact voor ondernemers en consumenten.

Voor een volledig overzicht van de wijzigingen in Nederland verwijzen we je naar de nieuwsbrieven van ons Bureau Vaktechniek via deze links:

<https://www.bdo.nl/getmedia/ef90aaff-5145-4884-a66d-e04abeaf3d0f/Clientenbrief-Belastingplan-2026.pdf>

<https://www.bdo.nl/getmedia/15b220c2-b5ae-41d0-90a7-e986b924ec89/Fiscale-wijzigingen-2026.pdf>

*Bryan Franssen,
Senior Consultant*

Regering De Wever I: wat is er reeds veranderd en wat kan je nog verwachten?

Sinds begin 2025 heeft België een nieuwe federale regering. De regering De Wever I publiceerde reeds begin februari 2025 een "regeerakkoord", die de rode draad van het regeringsbeleid vormt. Dit akkoord omvat een reeks van hervormingen en maatregelen binnen verschillende bevoegdheidsdomeinen, waarbij ook een hervorming op fiscaal en sociaal vlak werd aangekondigd. Eind 2025 werd ook een akkoord bereikt over de meerjarenbegroting. In dit artikel evalueren we de belangrijkste zaken uit het akkoord en bezorgen we je een overzicht van de voortgang.

Liquidatiereserve en VVPRBIS

Het huidige VVPRbis-regime maakt het voor kleine vennootschappen mogelijk om onder bepaalde voorwaarden dividenden op aandelen uit te keren tegen een verlaagd tarief van 15% of 20% roerende voorheffing, in plaats van het gebruikelijke tarief van 30%.

De programmawet van 18 juli 2025 zorgt ervoor dat het tussenliggende tarief van 20% verdwijnt voor nieuwe inbrengen vanaf 2026.

Een liquidatiereserve kon tot op heden na een wachtermijn van vijf jaar en het betalen van een anticipatieve heffing van 10% in het jaar van het aanleggen van de reserve, worden uitgekeerd aan een voordeeltarief van 5% roerende voorheffing. De programmawet verkort deze termijn tot drie jaar maar verhoogt het tarief tot 6,5% voor vanaf 1 januari 2026 aangelegde liquidatiereserves. Voor reserves aangelegd vóór 2026 geldt een overgangsoptie: ofwel 5% bij uitkering na 5 jaar, ofwel 6,5% bij uitkering na 3 jaar.

Echter wordt in het kader van de meerjarenbegroting via een nieuw wetsontwerp verder gesleuteld aan het VVPRbis regime en de liquidatiereserve. Op basis van de reeds beschikbare informatie zou het tarief op de toekomstige uitkeringen via VVPRbis verhoogd worden naar 18% en zouden historische winsten mee onder het hogere tarief vallen zodra de wet effectief geldt. Voor liquidatiereserves die aangelegd zijn tot en met 30 december 2025, zou er niets veranderen, maar voor nieuwe liquidatiereserves die na deze datum worden aangelegd zou na de wachperiode een roerende voorheffing van 9,8% gelden. Het is echter nog wachten tot de wet definitief gestemd en gepubliceerd is in het Belgisch Staatsblad.

Onderhoudsuitkeringen

De wet houdende diverse bepalingen van 18 december 2025 voert ingrijpende wijzigingen door in de belastingaftrek voor onderhoudsuitkeringen. In het verleden konden 80% van de betaalde onderhoudsuitkeringen in aftrek worden gebracht van het netto belastbaar inkomen van de betaler, mits aan bepaalde voorwaarden werd voldaan. De hervorming voorziet in een stapsgewijze vermindering van de aftrekbaarheid van de onderhoudsuitkeringen waarbij de aftrek verlaagd wordt naar 70% voor in 2025 betaalde uitkeringen. In 2026 daalt de aftrek verder naar 60% en voor vanaf 2027 betaalde onderhoudsuitkeringen zal de aftrek nog slechts 50% bedragen.

Het belastbare bedrag van de onderhoudsuitkeringen bij de ontvanger wordt op dezelfde wijze aangepast.

Deze wijzigingen gelden zowel voor lopende als nieuwe onderhoudsverplichtingen.

Daarnaast wordt ook het toepassingsgebied beperkt. Enkel onderhoudsuitkeringen die betaald worden aan een inwoner van de Europese Economische Ruimte (EER) of Zwitserland

mogen nog in aftrek worden gebracht. Deze wijziging is in werking treden vanaf 31 december 2025 en is van toepassing op de belastbare tijdperken die na die datum eindigen. Indien de onderhoudsgelden niet meer aftrekbaar zijn, zal de begunstigde ook geen belasting meer verschuldigd zijn.

Onderhoudsgelden die je als Belgische inwoner betaalt aan een in Nederland wonende onderhoudsgerechtigde blijven bijgevolg fiscaal aftrekbaar maar zullen door de afbouw van de aftrekbaarheid niet meer hetzelfde fiscale voordeel opleveren.

Afschaffing intrestaftrek

Interesten betaald voor schulden voor een ander onroerend goed dan de eigen woning kunnen niet langer in aftrek worden gebracht van de onroerende inkomsten. Deze afschaffing geldt vanaf 1 januari 2025 en geldt niet enkel voor toekomstige schulden, maar ook voor reeds lopende schulden.

Indien je als Nederlands inwoner onroerend goed in België heeft waarvoor je een lening lopende heeft, zal je als gevolg van de afschaffing van de intrestaftrek mogelijks een aangifte in de belasting der niet-inwoners moeten indienen of wanneer je reeds aangifteplichtig bent zal jouw inkomen zwaarder belast worden.

Voor meer informatie rond de aankoop van een onroerend in België als Nederlands inwoner en de fiscale implicaties hiervan verwijzen we naar onze [vorige nieuwsbrief](#).

Indien je als Belgisch inwoner in Nederland werkzaam bent en kwalificerend buitenlandse belastingplichtige bent, kan het van belang zijn om na te kijken of deze intrestaftrek mogelijks Nederland bijkomend in aftrek kan gebracht worden.

Vereenvoudiging belastingaangifte

In het kader van een eenvoudiger belastingstelsel en belastingaangifte werden een reeks van fiscale voordelen afgeschaft. Het betreft onder andere het bijkomende kostenforfait voor werknemers voor wie de afstand tussen de woonplaats meer dan 75 km is, de vermindering voor de rechtsbijstandsverzekering... Giften leveren nog steeds een belastingvermindering op, echter werd de vermindering voor giften vanaf 1 januari 2026 verlaagd van 45% naar 30%.

Daarnaast werd beslist om de indexerings van bepaalde fiscale uitgaven (o.a. vrijgestelde eerste schijf van inkomsten uit spaardeposito's, dividenden, federale korf voor de belastingvermindering van het federale langetermijnsparen, de belastingvermindering voor de verwerving van werkgevers aandelen, giften...) te bevriezen. Concreet betekent dit dat de huidig geïndexeerde bedragen voor aanslagjaar 2025 ongewijzigd zullen blijven tot 2030. Vanaf aanslagjaar 2031 worden de specifieke bedragen opnieuw geïndexeerd. De bedoeling was ook om de indexerings van de belastingvermindering voor pensioensparen te bevriezen, maar dit wordt uitgesteld tot aanslagjaar 2027.

Ingekomen belastingplichtigen en onderzoekers

Sinds 1 januari 2022 geldt in België een vernieuwd expatregime (zie ook onze nieuwsbrief van december 2022). Door aanpassingen door te voeren aan het regime voor ingekomen belastingplichtigen en onderzoekers wil men België aantrekkelijker maken voor internationaal talent. Het regime wordt op volgende drie punten aangepast en daardoor interessanter:

- Het aandeel kosten eigen aan de werkgever wordt verhoogd van 30% naar 35%.
- Het maximumplafond voor deze kosten van €90.000 wordt afgeschaft.

De minimale toe te kennen bruto bezoldiging wordt verlaagd van €75.000 naar €70.000. De wijzigingen aan het huidige regime treden in werking vanaf 1 januari 2025. Bijgevolg kunnen ze worden toegepast voor bezoldigingen die worden betaald of toegekend vanaf 1 januari 2025. De Belgische RSZ heeft ondertussen bevestigd dat zij, met uitzondering van de verlaging van de minimale bezoldiging naar €70.000, de fiscale wijzigingen niet zal volgen waardoor de maximale kostenvergoeding van 30% die is vrijgesteld van sociale zekerheidsbijdragen en de jaarlijkse limiet van €90.000 van toepassing blijven voor sociale zekerheid.

Indien partijen deze wijzigingen voor bestaande contracten wensen toe te passen is het van belang om dit schriftelijk vast te leggen in een addendum aan de oorspronkelijke overeenkomst.

Wat brengt 2026 nog?

In de loop van 2026 zal nog gestemd worden over andere wetgevende initiatieven. Het wetsontwerp van 17 december 2025 tot invoering van de meerwaardebelasting op financiële activa is reeds hangende alsook het wetsontwerp die de personenbelasting zal hervormen.

Meerwaardebelasting op financiële activa

Tot nu toe was er in België slechts in zeer specifieke gevallen personenbelasting verschuldigd op meerwaarden op aandelen. Dit zal vanaf 1 januari 2026 veranderen aangezien er een algemene meerwaardebelasting van toepassing zal zijn bij een overdracht van financiële activa onder bezwarende titel binnen het normale beheer van het privévermogen en buiten de beroepsfeer. Hoewel de meerwaardebelasting momenteel nog een wetsontwerp is, zal deze toch retroactief vanaf 1 januari 2026 van toepassing zijn. Het wetsontwerp zal na goedkeuring van het parlement en bekrachtiging door de koning gepubliceerd worden in het Belgisch Staatsblad.

De meerwaardebelasting zal verschuldigd zijn bij een overdracht van financiële activa onder bezwarende titel. Dit houdt in dat de overdrager een prijs moet ontvangen in ruil voor de financiële activa die hij overdraagt. Het begrip financiële activa dient ruimt geïnterpreteerd worden en is van toepassing op financiële instrumenten zoals beursgenoteerde en niet-beursgenoteerde aandelen, obligaties, geldmarktinstrumenten, afgeleide producten (o.a. opties en futures), emissierechten en deelnemingsrechten in instellingen voor collectieve belegging, ETFs, etc. ongeacht of deze in België of het buitenland worden aangehouden. Ook valuta, cryptoactiva en bepaalde verzekeringscontracten (o.a. beleggingsverzekeringen, bepaalde tak 21 en tak 26 verzekeringen) zullen hier onder vallen.

Het nieuwe regime waarbinnen deze belasting van toepassing zal zijn wordt opgedeeld in drie categorieën van belastbare meerwaarden, namelijk:

- (1) **interne meerwaarden** die gerealiseerd worden bij overdracht van aandelen of winstbewijzen aan een vennootschap die door de overdrager of zijn familie gecontroleerd wordt. De gerealiseerde interne meerwaarden worden integraal onderworpen aan een aanslagvoet van 33%. Dit zonder enige voetvrijstelling of andere uitzonderingen.
- (2) Meerwaarden gerealiseerd bij de overdracht onder bezwarende titel **van aandelen door een belastingplichtige die een aanmerkelijk belang van minstens 20% bezit van de aandelen die overgedragen worden**, worden belast tegen getrapte tarieven. Er geldt een vrijstelling voor de eerste schijf van €1.000.000 aan meerwaarden. Het bedrag van de vrijstelling kan slechts 1 maal gedurende een periode van vijf opeenvolgende jaren gebruikt worden.

Indien de gerealiseerde meerwaarde meer bedraagt dan €1.000.000 gelden volgende tarieven:

- De schijf tussen €1.000.000 en €2.500.000 wordt belast tegen een tarief van 1,25%
- De schijf tussen van €2.500.000 en €5.000.000 wordt belast tegen een tarief van 2,50%
- De schijf tussen €5.000.000 en €10.000.000 wordt belast tegen een tarief van 5,00%
- Het gedeelte van de meerwaarde dat de €10.000.000 overstijgt wordt belast tegen een tarief van 10,00%.

- (3) Ingeval de overdracht niet onder één van bovenvermelde categorieën valt zal de algemene meerwaardebelasting van toepassing zijn. De gerealiseerde meerwaarden zullen onder het algemeen regime worden belast aan een afzonderlijk belastingtarief van 10%. Echter geldt er wel een voetvrijstelling van €10.000, welke op jaarlijkse basis geïndexeerd zal worden. Indien de vrijstelling niet volledig kan worden toegepast kan er €1.000 per belastbaar tijdperk overgedragen worden. Dit zonder dat het maximumbedrag van de voetvrijstelling €15.000 overstijgt.

De belastbare basis van de meerwaardebelasting stemt overeen met het positieve verschil tussen de voor de overgedragen financiële activa ontvangen prijs en de aanschaffingswaarde van die financiële activa.

De meerwaardebelasting zal van kracht zijn vanaf 1 januari 2026. Bijgevolg zullen historische meerwaarden tot en met 31 december 2025 niet onderworpen zijn aan de meerwaardebelasting. Om hieraan uitvoering te geven, zal de waarde van de financiële activa op 31 december 2025 gehanteerd worden om de meerwaarde te berekenen. Indien de waarde van het financieel vast actief lager is op 31 december 2025 dan de prijs waarvoor het aangekocht werd, mag de hogere aanschaffingswaarde als basis genomen worden. Dit kan tot 5 jaar na inwerkingtreding van de regeling, hetzij tot 31 december 2030. Vindt de verkoop plaats in 2031 of later, dan telt sowieso de waarde op 31 december 2025 als je de effecten eerder kocht.

Ook minderwaarden die gerealiseerd worden binnen eenzelfde belastbaar tijdperk en eenzelfde categorie kunnen in mindering worden gebracht.

Voorbeeld: een aandeel wordt aangekocht voor €250 in 2023, en is €275 waard op 31 december 2025. Bij een verkoop aan €300 in 2026, zal er maar 25 (300-275) onderworpen zijn aan de meerwaardebelasting.

De inning van de meerwaardebelasting bij realisatie van een interne meerwaarden of bij een aanmerkelijke participatie zal verlopen via de aangifte personenbelasting. Via deze weg zal dan ook, indien van toepassing, de vrijstelling voor meerwaarden inzake aanmerkelijk belang kunnen worden gevraagd. In alle andere gevallen zal de heffing in principe aan de bron worden ingehouden door de in België gevestigde banken en/of tussenpersonen. Hierbij zullen zij echter geen rekening houden met de voetvrijstelling en vrijstelling van minderwaarden bij de bepaling van bronheffing. De toepassing hiervan zal gebeuren via de jaarlijkse belastingaangifte.

Aangezien de wet nog niet aangenomen is en bijgevolg dus nog niet gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad (BS), zal de inhoudingsplicht pas gelden vanaf tien dagen na publicatie in het BS. Voor inkomsten verkregen tussen 1 januari en de publicatiedatum zullen er overgangsregels van toepassing zijn.

De belastingplichtige zal echter eveneens de mogelijkheid hebben om te opteren voor een opt-out. Dit houdt in dat er geen bronheffing zal worden ingehouden op de gerealiseerde meerwaarden, maar dat de belastingheffing rechtstreeks verloopt via de aangifte personenbelasting. Dit heeft als voordeel dat onder voorwaarden er geen "prefinanciering" zal plaatsvinden. Indien de meerwaarde wordt gerealiseerd via een buitenlandse bank zal de belastingplichtige zelf verantwoordelijk zijn voor het correct aangeven van deze meerwaarde in de aangifte personenbelasting.

Het overbrengen van de fiscale woonplaats of de zetel van fortuin naar Nederland leidt in principe tot de realisatie

van een (eventuele) latente meerwaarde waarover er meerwaardebelasting verschuldigd is. Er zal echter geen exitbelasting verschuldigd zijn indien de belastingplichtige binnen 24 maanden na het vertrek uit België geen meerwaarde realiseert. Indien de verkoop echter plaatsvindt binnen deze periode van 24 maanden na emigratie, zal België in principe een exitbelasting heffen. In dat geval is het belangrijk na te gaan of België op basis van het toepasselijke dubbelbelastingverdrag effectief het recht heeft om de meerwaarde te belasten.

Hervorming van de personenbelasting

Één van de belangrijkste doelstellingen van de huidige regering is werken meer laten lonen. Om dit te verwezenlijken zal de personenbelasting hervormd worden. Het wetsontwerp voorziet onder andere in een stapsgewijze verhoging van de belastingvrije som. Dit betekent dat een groter deel van het loon niet langer wordt belast, met een **hoger nettoloon tot gevolg**. Daarnaast zal de fiscale werkbonus voor lage lonen ook verhoogd worden met een hoger nettoloon tot gevolg. Alleenstaanden zouden dan weer meer netto overhouden door een hervorming van de bijzondere bijdrage sociale zekerheid.

Het huwelijksquotiënt, waarbij de belastingdruk wordt verlicht voor koppels die een gezamenlijke aangifte indienen en waarbij één partner weinig of geen beroepsinkomen heeft, zal worden afgebouwd. Het voordeel zou over een periode van 4 jaar gehalveerd worden. Daarnaast zou de belastingvermindering voor werkloosheidsuitkeringen in eerste instantie fors verlaagd worden om tegen 2030 volledig te verdwijnen. Voor pensioenen wordt de vermindering afgebouwd voor hogere inkomens. Het leefloon zal als een vervangingsinkomen worden gezien waardoor hierover personenbelasting verschuldigd kan zijn.

De hervorming voorziet ook in een aantal maatregelen in het voordeel van zelfstandigen. Zo zou er namelijk een ondernemersaftrek van 10% voor zelfstandigen worden ingevoerd en zouden zij niet langer gestraft worden indien zij geen voorafbetalingen doen.

Tenslotte worden ook de managementvennootschappen geïnteresseerd bij deze hervorming. De regering wil deze minder aantrekkelijk maken door de minimumbezoldiging die recht geeft op het verlaagd tarief vennootschapsbelasting (20% op de eerste schijf van €100.000 belastbare winst) op te trekken naar €50.000 i.p.v. €45.000 op heden. Ook zal er, zoals hoger reeds vermeld, verder gesleuteld worden aan de tarieven roerende voorheffing die van toepassing zijn op dividenden die via het VVPRbis regime of liquidatiereserve worden uitgekeerd.

Het blijft dus verder uitkijken naar de implementatie en inwerkingtreding van bovenvermelde maatregelen. Mocht je hierover vragen hebben kan je steeds met ons contact opnemen.

Charlotte Lemahieu, Manager

Belgische aanvullende gemeentebelasting voor niet-inwoners in strijd met EU-recht

Het Europees Hof van Justitie heeft recent geoordeeld dat de Belgische aanvullende belasting van 7% voor niet-inwoners in strijd is met het EU-recht. Dit geldt voor zover niet-inwoners, in tenminste sommige gevallen, aan een hoger tarief worden onderworpen dan bepaalde Belgische inwoners. Belgische fiscale inwoners betalen op hun basisbelasting jaarlijks een gemeentebelasting die varieert tussen 0% en 9%, afhankelijk van de gemeente van de woonplaats. Niet-inwoners betalen op hun belastbare inkomsten in België geen gemeentebelasting, maar een jaarlijkse aanvullende belasting tegen een vast tarief van 7%.

In sommige situaties resulteert de aanvullende belasting voor niet-inwoners in een hogere belasting dan de gemeentebelasting voor inwoners. Het Hof concludeert dat dit verschil het vrij verkeer van werknemers onterecht belemmert.

Deze uitspraak kan ook in een België-Nederland context van belang zijn voor Nederlandse inwoners die in België belastbare inkomsten ontvangen.

Op dit moment is het echter nog onduidelijk hoe de Belgische wetgever deze rechtspraak zal aanpassen om de discriminatie weg te nemen. Daardoor is het eveneens niet duidelijk hoe zal gereageerd worden op eventuele administratieve procedurele vorderingen (i.e. bezwaarschrift/verzoek ambtshalve ontheffing).

We volgen de ontwikkelingen nauwgezet verder op en komen in onze volgende nieuwsbrief hier graag op terug alsook op eventuele andere mogelijke gevolgen van dit arrest. Neem gerust contact op om de impact van de uitspraak op jouw situatie verder te bekijken.

**VOOR MEER INFORMATIE
OVER IN DEZE NIEUWSBRIEF
BESPROKEN ONDERWERPEN
KAN JE JE WENDEN TOT JE
ACCOUNTMANAGER BIJ BDO.**

Je kan ook steeds een vraag stellen:

► **Voor België**

NANCY SLEGRS

+32(0)3 230 58 40

nancy.slegers@bdo.be

► **Voor Nederland**

PAUL (P.M.)VERBRUGGEN

+31(0)76-5623119

paul.verbruggen@bdo.nl

BELGIUM-HOLLAND COUNTRY DESK

Onze België-Nederland Desk heeft een jarenlange ervaring opgebouwd in de begeleiding van enerzijds Nederlandse ondernemingen en natuurlijke personen die actief (willen) zijn in België, en van anderzijds Belgische ondernemingen en natuurlijke personen die werkzaamheden (willen) ontplooien in Nederland.

Meer dan 20 jaar geleden werd een grensoverschrijdende adviesgroep opgericht tussen BDO België en BDO Nederland waarbij alle opportuniteiten en nieuwe ontwikkelingen op de voet worden gevolgd.

► **Follow us**

► **www.bdo.be**

BDO Belgium BV/SRL, a company under Belgian law in the form of a cooperative company with limited liability, is a member of BDO International Limited, a UK company limited by guarantee, and forms part of the international BDO network of independent member firms. BDO is the brand name for the BDO network and for each of the BDO Member Firms.